

РЕШЕНИЕ

№ 4603

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3165** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. Л. Г., подадена от пълномощника адв. И. Ю., срещу Решение от 17.01.2022г., постановено по нахд № 11730/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 107. състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-014604/15.07.2021 г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.150 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение поради погрешно установена фактическа обстановка в противоречие със събраните доказателства. Касаторът счита, че нарушенията не са ясно индивидуализирани. Заявява претенция за разноски.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът приема касационната жалба за процесуално допустима. Разгледана по

същество, жалбата е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 04.07.2021г. около 03:00 часа в [населено място] Г. е управлявал лек автомобил „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] . по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Изпълнявайки служебните си задължения, органите на реда спрели за проверка посочения автомобил. Касаторът не представил свидетелство за управление на МПС, а при извършената служебна проверка в базата данни на МВР било установено, че СУМПС е отнето по реда на чл.171, т.4 от ЗДвП след отнемане на всички контролни точки. След породило се съмнение в тях, че касаторът е употребил алкохол или наркотични вещества, те поискали съдействие от екип на СДВР-ОПП със съответните технически средства за вземане на проба. Полицейските служители поканили касатора да бъде тестван за алкохол, но той отказал такава проверка. На М. Г. бил съставен акт за административно нарушение по чл. 174, ал. 3 пр. 1 и за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, в последствие е издадено атакуваното наказателно постановление.

Към административнонаказателната преписка са приобщени издаденият талон за медицински изследване и картонът на водача. Въззивният съд е събрал гласни доказателства, от които се установяват по несъмнен начин извършените нарушения.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалният закон.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – управлението на МПС след като СУМПС е било отнето по административен ред и отказът на касатора да му бъде извършена проверка за се установяват по безспорен начин..

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се състоят нарушенията на касатора, които покриват изцяло съставите на чл. 174, ал. 3 пр. 1 и чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

По отношение на наложеното наказание за установеното нарушение съдът посочва, че същото е определено в конкретен размер в закона и наказващият орган няма възможност за индивидуализацията му.

Същевременно допуснатите нарушения не следва да се считат за маловажни по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на нарушения от същия вид.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.01.2022г., постановено по нахд № 11730/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 107. състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1)

2)